

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžp/33/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200283
Dátum vydania rozhodnutia:	17.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5012200283.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ O., bytom S., 2/ Ing. O., bytom Z., 3/ O., bytom S., 4/ A., bytom S., 5/ O., bytom S., 6/ A., bytom S., 7/ A., bytom S., 8/ A., bytom S., 9/ I., bytom S., 10/ W., bytom G., 11/ O., bytom S., 12/ S., bytom S., 13/ A., bytom S., 14/ W., bytom S., 15/ K., bytom S., 16/ A., bytom G., 17/ S., bytom S., 18/ K., bytom S., 19/ O., bytom S., 20/ A., bytom S., 21/ D., bytom S., 22/ W., bytom S., 23/ K., bytom S., 24/ W., bytom S., 25/ G., bytom S., 26/ Obec Suchá Hora, všetci zastúpení advokátom: Mgr. Igor Palider, so sídlom advokátskej kancelárie Zubrohlava 215, proti žalovanému: Krajský stavebný úrad v Žiline, Andreja Kmeťa č. 17, Žilina, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2011/01605/Cho z 01. decembra 2011 v spojení s opravným rozhodnutím č. 2011/00437/10/Cho-oprava z 09. februára 2012, o odvolaní žalobcov v rade 1/ až 25/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 13. augusta 2012, č. k. 21S/33/2012-75, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/33/2012-75 z 13. augusta 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) konanie o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2011/01605/Cho z 01. decembra 2011 v spojení s opravným rozhodnutím č. 2011/00437/10/Cho-oprava z 09. februára 2012 zastavil z dôvodu, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty, ktorá mala podľa názoru krajského súdu uplynúť 28. februára 2012. Žaloba bola podaná 25. apríla 2012.

Keďže napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vydané v stavebnom konaní bolo účastníkom konania doručované verejnou vyhláškou, krajský súd sa v odôvodnení svojho uznesenia zaoberal otázkou, kedy došlo k jeho doručeniu, a teda kedy začala žalobcom plynúť lehota na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Vychádzal pritom z porovnania právnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) a v zákone č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“).

Dôvodom spornosti tohto časového momentu bola skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného

bolo vyvesené jednak na úradnej tabuli žalovaného, a to 09. decembra 2011 (zvesené 03. januára 2012), a následne na úradnej tabuli Obce Suchá Hora, ktorá v konaní vystupovala aj ako stavebný úrad, kde k vyveseniu rozhodnutia došlo až 12. marca 2012 (zvesené 27. marca 2012).

Dospel k záveru, že v režime stavebného zákona, je oproti úprave obsiahnutej v správnom poriadku niekoľko významných odlišností, ktoré svedčia o tom, že úprava verejnej vyhlášky v stavebnom zákone musela byť obsiahnutá a nepostačilo o tejto otázke mlčať (potom by sa použili všeobecné ustanovenia správneho poriadku). Bolo najmä potrebné právne oddeliť „doručenie“ (a stanoviť naisto jeho okamih) od verejného publikovaného oznámenia o tom, že rozhodnutie bolo vydané (oznámenie). Znenie § 26 ods. 2 správneho poriadku v čase vydania stavebného zákona tejto potrebe nevyhovovalo. Až novelizáciou § 26 ods. 2 správneho poriadku zákonom č. 527/2003 Z. z. došlo k zmene a od 01. januára 2004 aj správny poriadok odlišuje vyvesenie s účinkom doručenia a iné, ďalšie zverejnenie s účinkom informačným. Výslovne vychádza z toho, že vyvesenie s účinkom doručenia sa vykoná len na jednom mieste, a to na orgáne, ktorý rozhodnutie vydal. Súčasne ustanovil povinnosť správneho orgánu rozhodnutie zverejniť aj iným spôsobom v mieste obvyklým, napr. v miestnej tlači, rozhlas alebo na dočasnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

Krajský súd poukázal na to, že správny poriadok označuje § 26 marginálnou rubrikou „Doručenie verejnou vyhláškou“, stavebný zákon použil pod § 42 marginálnu rubriku „Oznámenie územného rozhodnutia“. Samotné ustanovenie § 42 upravuje v skutočnosti dvojakú problematiku: jednak „oznamovanie“ rozhodnutia (prvá veta „Verejnou vyhláškou sa oznámi rozhodnutie“), jednak „doručovanie“ (druhá veta: „Doručenie sa uskutoční vyvesením rozhodnutia...“).

Rozdielnosť úpravy je podľa krajského súdu daná verejným záujmom na tom, aby čo najširší okruh zainteresovaných osôb mal možnosť zoznámiť sa s tým, že o určitej veci bolo vydané územné rozhodnutie (rozhodnutie bude preto „oznámené verejnou vyhláškou“), na druhej strane rovnaký záujem smerujúci k tomu, aby okamih doručenia bol postavený naisto a nespochybniteľný, a nebol oddŕaľovaný náhodnými okolnosťami alebo dokonca neochotou obce, preto ďalšia veta jednoznačne stanoví, že „doručenie sa uskutoční“ (§ 42 ods. 2 stavebného zákona).

V prípade rozhodnutia vydaného v režime stavebného zákona je podľa názoru krajského súdu potrebné vykladať § 42 ods. 2 stavebného zákona tak, že vyvesenie rozhodnutia s účinkami doručenia sa deje len na orgáne, ktorý takéto rozhodnutie vydal. Tomuto výkladu svedčí aj nové znenie § 26 ods. 2 Správneho poriadku, kedy sa rozhodnutie vyvesí na úradnej tabuli správneho orgánu. Keďže právny poriadok predstavuje koherentný celok, nie je daný žiadny rozumný dôvod, aby sa v súčasnom znení dva rovnaké inštitúty doručovania verejnou vyhláškou od seba odlišovali.

Preto krajský súd uzavrel, že v predmetnom prípade bolo žalobou napadnuté rozhodnutie doručené posledným dňom 15-dňovej lehoty vyvesenia tohto rozhodnutia na úradnej tabuli žalovaného. Keďže rozhodnutie bolo vyvesené dňa 09. decembra 2011, pätnásty deň vyvesenia pripadol na 24. decembra 2011. Vzhľadom na zásadu počítania lehôt v § 27 ods. 2 veta prvá správneho poriadku, súd nezapočítal do lehoty deň, kedy došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, t. j. 09. december 2011. Keďže koniec lehoty pripadol na deň pracovného pokoja (24. december 2011), posledným dňom lehoty bol v zmysle § 27 ods. 2 in fine správneho poriadku najbližší pracovný deň, t. j. 27. december 2011. Týmto dňom bolo teda v zmysle § 42 ods. 2 druhá veta stavebného zákona žalobou napadnuté územné rozhodnutie doručené.

Súčasne však krajský súd poukázal na osobitný problém v prejednávanej veci, ktorý videl v poučení o opravnom prostriedku napadnutého rozhodnutia, ktoré znie: „Toto rozhodnutie sa oznámi ostatným účastníkom konania verejnou vyhláškou v zmysle § 26 Správneho poriadku vyvesením po dobu 15 dní na úradnej tabuli Obce Suchá Hora a na úradnej tabuli Krajského stavebného úradu v Žiline. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Starosta obce Suchá Hora oznámi Krajskému stavebnému úradu v Žiline skutočnosť o vyvesení a zvesení tohto rozhodnutia.“

Následne krajský súd zvážil skutočnosť, že vyššie prezentovaný názor ohľadom okamihu doručenia rozhodnutia by bez ďalšieho viedol k vyhodnoteniu žaloby ako oneskorene podanej aj napriek tomu, že sa žalobca spravoval nesprávnym poučením správneho orgánu. Lehota na podanie žaloby sa, ako uviedol krajský súd, odvíja od vyvesenia rozhodnutia na tabuli toho správneho orgánu, ktorý ho vydal. Ak by však súd pristúpil k tomuto inak správneho názoru, jeho postup by bol na ujmu účastníka riadiaceho sa mylným poučením rozhodnutia. Preto krajský súd zdôraznil ďalšiu preň rozhodujúcu

skutočnosť, a to, že zo žaloby zo dňa 23. apríla 2012 vyplýva, že žalobcovia z tohto poučenia nevychádzali.

Podľa zistení krajského súdu sa žalobcovia s napadnutým rozhodnutím oboznámili už v dobe jeho vyvesenia žalovaným na jeho úradnej tabuli. Všimli si nesprávny dátum uvedený na vydanom rozhodnutí, pričom súd nemôže prisvedčiť tvrdeniu právneho zástupcu žalobcov, že v dôsledku uvedeného zlého dátumu pri prvom zverejnení, napadnuté rozhodnutie žalobcovia nenapadli žalobou na jeho preskúmanie z dôvodu, že podľa uvádzaného dátumu na rozhodnutí (01. decembra 2010) nadobudli presvedčenie, že im lehoty na preskúmanie rozhodnutia uplynuli ešte v roku 2010, resp. január/február 2011. Rozhodnutie preto napádajú až v kontexte jeho riadneho uvedeného a opraveného dátumu vydania 01. decembra 2011 s vyvesením na úradnej tabuli obce Suchá Hora 12. marca 2012, zvesené dňa 27. marca 2012.

Z obsahu správneho spisu krajský súd zistil, že neprichádza do úvahy, aby žalobcovia nadobudli presvedčenie, že územné konanie bolo ukončené v decembri 2010, keďže z podaní v spise je evidentné, že len samotný návrh na vydanie územného rozhodnutia bol podaný v auguste roku 2010 a konanie prebiehalo takmer celý rok 2011. Žalobcovia (v rade 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 19, 20, 24, 25) proti prvostupňovému rozhodnutiu Obce Suchá Hora č. 2010/135-SH z 01. júla 2011 podali odvolania datované 27. septembra 2011, 28. septembra 2011 a 29. septembra 2011. Preto, podľa názoru krajského súdu, nemožno uzavrieť, že sa žalobcovia riadili nesprávnym poučením a je namieste uzavrieť, že žalobcovia napriek tomu, že boli oboznámení s vyvesením rozhodnutia na úradnej tabuli žalovaného, nevyužili svoje právo podať žalobu včas.

Vo vzťahu k žalobcovi v rade 26/ Obci Suchá Hora, krajský súd konanie zastavil tiež z dôvodu, že nie je oprávnenou osobou na jej podanie, pretože v stavebnom konaní vystupovala v postavení stavebného úradu (§ 117 stavebného zákona), a nie účastníka tohto konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali odvolanie žalobcovia v rade 1/ až 25/. Žiadali, aby ho Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil a vrátil krajskému súdu na jeho konanie. Súčasne si uplatnili náhradu trov konania, pričom trovy právneho zastúpenia vyčíslili a špecifikovali.

Žalobcovia sa nestotožnili s právnym názorom krajského súdu a vytkli mu pochybenie pri posudzovaní doručovania verejnou vyhláškou podľa § 42 ods. 2 stavebného zákona, osobitne poukazujúc na vetu druhú citovaného zákonného ustanovenia, ktoré znie: „Verejnou vyhláškou sa oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Doručenie sa uskutoční vyvesením územného rozhodnutia na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.“

Podľa názoru žalobcov krajský súd nesprávne vyhodnotil termín „oznamovanie verejnou vyhláškou“ ako činnosť smerujúcu k informovaniu verejnosti bez účinkov doručenia rozhodnutia. Sú presvedčení, že ako z § 42 ods. 2 veta druhá stavebného zákona, tak aj z § 26 ods. 1 a nasl. správneho poriadku, vyplýva správneho orgánu povinnosť uskutočniť doručenie rozhodnutia jeho vyvesením na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým.

Krajským súdom uplatnený reštriktívny výklad zákonnej úpravy oznamovania a doručovania správnych rozhodnutí formou verejnej vyhlášky označili žalobcovia za nepripustný a odporuje princípu nevyhnutnej publicity správnych rozhodnutí. Ak sa predsa nedoručuje rozhodnutie do vlastných účastníka konania, nie je možné naplniť jeho podmienku len vyvesením rozhodnutia na úradnej tabuli správneho orgánu - v tomto prípade Krajského stavebného úradu v Žiline. O tomto vyvesení na úradnej tabuli KSÚ Žilina účastníci nemajú možnosť včas sa dozvedieť, a preto k tomuto vyveseniu musí podľa názoru žalobcov zásadne pristúpiť splnenie ďalšej podmienky, ktorou je povinnosť doručiť rozhodnutie aj k vyveseniu na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Miestom obvyklým sa logicky považuje úradná tabuľa obce, v ktorej katastrálnom území prebieha územné konanie. Tomuto postupu nasvedčuje napokon aj formulácia základných pravidiel správneho konania (§ 3 ods. 6 správneho poriadku).

Pochybenie krajského súdu videli žalobcovia aj v jeho posúdení dosahu nesprávneho dátumu v napadnutom rozhodnutí, pretože táto skutočnosť je spôsobilá uviesť ich do omylu osobitne v spojení s neskorým vyvesením napadnutého rozhodnutia na úradnej tabuli obce Suchá Hora, ktoré žalobcovia na rozdiel od krajského súdu považujú za relevantné vo vzťahu k začatiu plynutia lehoty na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti napadnutého správneho rozhodnutia. Preto, podľa názoru žalobcov, nemôže

byť bez relevancie ani poučenie napadnutého rozhodnutia, z ktorého jasne vyplýva, že rozhodnutie má byť oznámené ostatným účastníkom konania verejnou vyhláškou v im po dobu 15 dní na úradnej tabuli Obce Suchá Hora a na úradnej tabuli KSU v Žiline. Z tohto dôvodu nemožno teda uznať za správny odlišný právny názor krajského súdu, že pre doručenie napadnutého rozhodnutia, a teda aj plynutie lehoty na podanie žaloby, jeho vyvesenie na úradnej tabuli obce Suchá Hora nebolo potrebné.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov je nutné priznať úspech.

Súdy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Zmyslom a účelom platnej právnej úpravy správneho súdnictva je poskytovať efektívnu ochranu verejným subjektívnym právam fyzických a právnických osôb. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút ktorý umožňuje, aby sa každá osoba ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide (k tomu pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 14/98 z 22. júna 1999 zverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 73, pod č. 166/1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 238/06 zo 16. decembra 2008, či jeho uznesenie č. k. IV. ÚS 109/2011-17 z 24. marca 2011 - www.concourt.sk).

Najvyšší súd tu považuje za potrebné poukázať na svoje skoršie rozhodnutia vydané vo veciach vedených pred ním pod sp. zn. 5Sžp/9/2012, respektíve 8Sžo/213/2010, kde sa zaoberal obdobnou otázkou.

Podľa § 250b ods. 1 OSP žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia správny súd má povinnosť skúmať splnenie podmienky včasnosti podania žaloby, aby vo veci mohol konať a zaoberať sa meritom veci.

Na konanie a rozhodovanie žalovaného v preskúmvanej veci sa vzťahuje stavebný zákon, ktorý v ustanovení § 140 zakotvuje subsidiárnu pôsobnosť všeobecných predpisov o správnom konaní (t. j. správneho poriadku).

Keďže § 42 stavebného zákona iné náležitosti nestanovuje, na vykonanie doručenia verejnou vyhláškou je potrebné aplikovať ustanovenia správneho poriadku.

Podľa § 26 ods. 2 správneho poriadku doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

Doručovanie písomností verejnou vyhláškou predstavuje štandardný spôsob doručovania umožňujúci primeraným spôsobom riešiť napätie medzi povinnosťou orgánu verejnej správy oznámiť oprávneným

subjektom relevantné údaje v konaní a požiadavkou zabezpečiť plynulý priebeh konania s elimináciou rizika jeho zablokovania v dôsledku objektívnej alebo subjektívnej nemožnosti doručenia veľkému počtu osôb v primeranom časovom rozpätí alebo v dôsledku absencie aktuálnych údajov o mieste ich pobytu (k tomu pozri napr. aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 22/06 z 01. októbra 2008 - www.concourt.sk, či uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/125/2009 z 21. januára 2010 - www.nsud.sk).

Doručenie verejnou vyhláškou sa uskutočňuje tak, že písomnosť sa vyvesí na úradnej tabuli správneho orgánu, ktorý má písomnosť doručiť. Po uplynutí lehoty určenej na vyvesenie správny orgán verejnú vyhlášku uloží do spisu. Z formálneho hľadiska verejná vyhláška opatrená úradným záznamom o dni, kedy bola vyvesená a sňatá, sa stáva súčasťou spisu o príslušnom konaní obdobne ako doručenia.

Osobitné právne predpisy môžu upraviť dĺžku lehoty na vyvesenie verejnej vyhlášky odlišne.

Novela zákona o správnom konaní zákonom č. 527/2003 Z. z. s účinnosťou od 01. januára 2004 doplnila ustanovenie § 26 ods. 2 správneho poriadku o povinnosť správneho orgánu okrem vyvesenia písomnosti na úradnej tabuli zverejniť ju aj iným spôsobom v mieste obvyklým (napr. v miestnej tlači alebo v rozhlase). Týmto doplnením sa posilnila zásada informovanosti v právnej úprave správneho konania vyjadrená v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku a sleduje sa najmä cieľ, aby obsah informácie o verejnej vyhláške sa dostal do sféry účastníkov aj vtedy, ak by vyvesenie verejnej vyhlášky prehliadli (k tomu pozri aj Sobihard. J: Správny poriadok. Komentár. Druhé vydanie. Bratislava. IURA EDITION 2005)

Keďže zákonodarca posilnil právne postavenie verejnosti v súvislosti s rozhodovacou činnosťou správnych orgánov, bolo potrebné novelou analogicky posilniť i právnu pozíciu samotného účastníka konania v súvislosti s jeho právom byť informovaný o právnom úkone, ktorý momentom doručenia vyvolá voči nemu právne následky. Sprisnenie zákonných požiadaviek na zverejňovanie písomností doručovaných verejnou vyhláškou má preto v praxi zvýšiť pravdepodobnosť toho, že sa adresát o obsahu právneho úkonu dozvie a bude môcť na základe toho obhajovať svoje záujmy (k tomu pozri D., S.: Správny poriadok. Komentár s novelou účinnou od 01. januára 2004. Šamorín, Heuréka 2004).

Podľa novej právnej úpravy písomnosť sa musí vyvesiť na úradnej tabuli správneho orgánu (táto musí byť podľa § 3 ods. 5 nepretržite prístupná verejnosti). I keď to zákon výslovne neuvádza, bude to vždy úradná tabuľa správneho orgánu, ktorý má písomnosť doručiť (k tomu pozri D. E.: Správne konanie. Komentár. Šamorín, Heuréka 1998). Okrem toho sa musí písomnosť zverejniť iným spôsobom v mieste obvyklým, pričom zákon príkladom uvádza konkrétne spôsoby.

Aby bolo doručenie verejnou vyhláškou v súlade so zákonom, nestačí ju len zverejniť spôsobom ustanoveným zákonom (a v súvislosti s tým aj zabezpečiť ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania a iných osôb v súlade s požiadavkami osobitných zákonov), ale písomnosť je potrebné vyvesiť po dobu ustanovenú zákonom. Ak táto zákonná lehota uplynie, písomnosť sa z právneho hľadiska považuje za doručeníu. Ide teda o fikciu doručenia, pričom za deň doručenia sa zo zákona považuje posledný deň tejto zákonnej pätnásťdňovej lehoty (k tomu tiež pozri D., S.: Správny poriadok. Komentár s novelou účinnou od 1. januára 2004. Šamorín, Heuréka 2004).

Pri zúženom výklade ustanovenia § 26 ods. 2 správneho poriadku, ktorý zaujal krajský súd by novela tohto ustanovenia zákonom č. 527/2003 Z. z., ktorá uložila správnomu orgánu informovať o rozhodnutí súčasne iným spôsobom, stratila akýkoľvek zmysel. Nesplnenie si povinnosti žalovaného informovať o rozhodnutí súčasne s tým, ako ho vyvesil na svojej úradnej tabuli, nemôže byť interpretované v neprospech účastníkov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež pripomína, že generálna interpretačná a realizačná klauzula ustanovuje, že výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Výklad

každý právnej normy (právneho predpisu) musí byť konformný s ústavou ako základným zákonom štátu s najvyššou právnou silou. V prípade, že vec pripúšťa rôzny výklad, orgán aplikujúci právo je v konkrétnej veci povinný uprednostniť ústavne konformný výklad (k tomu pozri bližšie napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 15/98 z 11. marca 1999 - www.concourt.sk).

Preto má najvyšší súd za to, že krajský súd nepostupoval správne, keď napadnuté rozhodnutie považoval za riadne doručené účastníkom konania jeho vyvesením na úradnej tabuli žalovaného, a to bez ohľadu na poučenie či chybu v dátume rozhodnutia, alebo obsah žaloby, z ktorého krajský súd usúdil, že žalobcovia boli s rozhodnutím oboznámení už pri jeho prvom vyvesení na úradnej tabuli.

Nemožno § 26 ods. 2 správneho poriadku vykladať tak, že zverejnenie rozhodnutia iným spôsobom v mieste obvyklým nemá žiadny iný účel, len informovať verejnosť. Najvyšší súd v tomto smere tiež upriamuje pozornosť krajského súdu na slovo „súčasne“, ktoré indikuje paralelnosť akcií s ohľadom na reakčnú dobu konkrétneho média (rozhlas, miestne noviny, úradná tabuľa). V prejednávanej veci totiž obec Suchá Hora svojím nekonaním v súlade s pokynom žalovaného v zásade zavinila oneskorenie doručenia napadnutého rozhodnutia. Preto nesmie byť jej pochybenie, t. j. pochybenie prvostupňového správneho orgánu, na ujmu účastníkom konania.

Ak teda žalobcovia z akéhokoľvek dôvodu považovali za riadne doručenie rozhodné pre počítanie lehoty na podanie žaloby (§ 250b ods. 1 OSP) vyvesenie rozhodnutia na úradnej tabuli obce Suchá Hora uskutočnené 12. marca 2012 až 27. marca 2012, nepochybili. Deň 27. marec 2012 je potrebné považovať za deň, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené. Lehota na podanie žaloby začala teda plynúť 28. marca 2012 a uplynula 28. mája 2012. Žaloba bola na krajský súd podaná 30. apríla 2012, tzn. pred uplynutím lehoty na podanie žaloby.

Je preto namieste stotožniť sa argumentáciou žalobcov obsiahnutou v odvolaní, vyhodnotiť ju ako správnu a jasne a vecne formulovanú, priznať ich odvolaniu úspech a napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, pretože nielenže vec neprávne právne posúdil, ako namietli žalobcovia 1/ - 25/, ale svojím postupom tiež odňal žalobcom možnosť konať pred súdom (§ 250ja ods. 3 OSP, § 220 ods. 1 písm. h/, f/ a ods. 2 OSP).

V novom konaní krajský súd žalobu žalobcov 1/ - 25/ vecne prejedná a rozhodne tiež o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.